

Eglof hör rykten

Från espressokokaren hördes en imperativ sörpling som förkunnade att brygden var färdig och borde drickas omgående innan den förlorade sin arom. Annika satte försiktigt ner datorn och klev upp ur sängen. Det var en råuggig söndag i oktober och hon hade beslutat sig för att tillbringa förmiddagen i sängen i sällskap med framlidne riksdagsmannen Eglof Åkesson. En något torr croissant – bageriet i hörnan hade stängt lördag/söndag – fick göra espressokoppen sällskap in från köket. Med en njutningsfylld suck kröp hon ner under täcket igen, bet av den yttersta spetsen på bakverket och smuttade lätt på kaffet. Nu skulle inget få störa henne på ett bra tag.

Compaqen spann mjukt när hon tog upp dagboken. Annika ögnade snabbt igenom en alltför detaljerad redogörelse för vad som förevarit under en uppvaktning från trädgårdsnärningen, vilken avslutades med

några inte alldeles sammanhängande reflektioner kring moster Augustas bestämda åsikter om det omöjliga i att få tag på Åkerö som smakade som förr.

Vid initialerna MW stoppade hon rullningen och började läsa lite noggrannare:

”Hugo förklarade igår att hon till och med är sämre på posten än AS. Och när jag frågade vad det nu var som hade retat upp honom viftade han med Expressen. Nio svenskar av tio tror inte på Perssons plan att halvera arbetslösheten, stod det. – Än sen då, sade jag. GP själv hör väl till de där nio. – Just det, svarade Hugo. Men varför skall MW vara den tionde? Och hur kan hon vara så korkad att hon säger att folket har fel? Folket har aldrig fel, det borde hon ha lärt sig vid det här laget. I synnerhet inte om folket uttalar sig i Expressen.

Jag invände att Expressen numera bara var en andratidning på orten och att drevet efter MW inte skulle vara

särskilt länge eftersom en ny bröstoperation säkert snart skulle pocka på läsarnas uppmärksamhet.

Hugo svarade vasst att han minsann kan lukta sig till när en politiker är slut, vilket fick mig att undra hur det var med NPS skor som råkade lite illa ut vid filmpremiären härförleden. – Se på dina skor, andra gör det hade Hugo sagt senare till NPS. Inte särskilt finkänsligt, tycker jag. Han kunde ju inte hjälpa att han befann sig på fel plats vid en olycklig tidpunkt.

Hugo slår vad om att MW ryker före valet, men jag är inte lika säker. GP blir ju lika utbuad på mötena som hon. I sådana lägen brukar en regering svetsas samman alldeles extra. Alla vet ju att nästa gång är det deras tur. Fast MU slipper nog bli utbuad. Sextusen år gamla mumier vet att knipa käft.

Spekulationen att MW skulle bli FN-ambassadör och parkeras i säkerhetsrådet stämmer inte. GP lär för

övrigt ha blivit mycket besviken när han fick klart för sig att han inte kunde sitta där själv. Han har istället föranstaltat om en utredning för att ta reda på vilka länder som röstade emot Sverige och om Bildt har varit där nyligen.

Internt har GP hotat med att han icke kommer att besöka ett enda av de länder som röstade emot Sveriges kandidatur. Men jag tror inte att han menar så illa. Han är nog bara lite uppjagad inför de möjligheter att avgöra världspolitiken som nu öppnar sig. Östersjön i alla ära, men att bestämma över fem kontinenter och nästan lika många världshav, det är någonting annat och mycket större. Kort sagt: en uppgift mer värdig honom än att sitta och gaffla med LO om arbetsrätten och a-kassan.

Det är numera ganska många i gruppen som säger att GP har blivit

en besvikelse. Själv tycker jag nog att han motsvarat folkets förväntningar, men när jag sade det till honom på en mottagning häromdagen såg han mest sur ut. Och jag medger att mitt försök att släta över yttrandet – genom att påpeka att förväntningarna

” Själv har jag en stark känsla av att GP slåss bäst - och helst - ur ett bastant överläge. Det blir liksom lite enklare då, i synnerhet om motståndaren bär glasögon. ”

inte hade varit särskilt högt ställda – kanske inte var så klokt.

Appropå de senaste opinionsmätningarna har GP förklarat att han helst slåss ur underläge och att det är

långt kvar till nästa val. Hugo förklarade på riksdagsgruppen att han mot den bakgrunden hoppades att Bildt skulle komma hem snart.

Jag vet inte om jag kan hålla med Hugo. Själv har jag en stark känsla av att GP slåss bäst – och helst – ur ett bastant överläge. Det blir liksom lite enklare då, i synnerhet om motståndaren bär glasögon.

Appropå att slåss ur överläge så röstade vi häromdagen om att slutgiltigt avskaffa skolpengen. Nu får de lokala politikerna makten över skolan igen. Jag hörde inte hela debatten, men var ändå där i början för det fall TV skulle filma. Diskussionen rörde visst vem som bäst kunde avgöra vilken skola som var bäst för barnen – föräldrarna eller kommunalrådet på orten. Och minns jag inte alldeles fel nämndes nog Motala och Gävle i sammanhanget.